

Çocuk ve Dugong

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Dugong

Ebru Mina TOMURCUK

Leo okyanusu her şeyden çok severdi. Sıcak buğday teni, dalgalı koyu kahverengi saçları ve deniz hayvanlarından bahsederken parlayan büyük, meraklı kahverengi gözleri vardı. En sevdiği hayvan, deniz çayırlarında otlayan nazık bir deniz canlısı olan dugongdu. Leo her yere üzerinde deniz çayırı çizimi olan bir kanvas bez çanta taşırdı. İçinde dugonglarla ilgili bilgilerle dolu bir defter tutardı.

Her öğleden sonra Leo dugonglarla ilgili videolar izler ve kitaplar okurdu. Dugongların gri-kahverengi derili, küçük dost canlısı gözlü, iri ve yuvarlak hayvanlar olduğunu öğrendi. Okyanusta yavaşça yüzmek için yüzgeç gibi ön uzuvlarını kullanırlardı. Dugonglar, güneşli ve sığ sularda yetişen deniz çayırlarını kemirmeye bayılırdı. Leo onların deniz çayırlarını düzenli ve sağlıklı tutan su altı bahçıvanlarına benzediğini düşünürdü.

Bir gün Leo'nun öğretmeni Bay Lee onu dugong bilgisini sınıfla paylaşmaya davet etti. Bay Lee'nin yumuşak bir gülümsemesi vardı ve yaprak rozetli yeşil bir boyun askısı takardı. "Leo, bize bu harika hayvanları öğretmek ister misin?" diye sordu. Leo'nun parlak gülümsemesi iyice genişledi. "Evet! Bir kıyı yaşam alanı sunumu hazırlayacağım!" Başlamak için sabırsızlanıyordu.

Leo en iyi arkadaşı Mira'dan yardım istedi. Mira'nın koyu kahverengi teni ve iki topuz yapılmış siyah saçları vardı. Nane yeşili tulumu ve hareket ettikçe tıkırdayan bir deniz kabuğu bileziği takardı. "Hadi gelmiş geçmiş en iyi sunumu hazırlayalım!" dedi. Resimler, bilgiler ve hatta küçük bir dugong maketi topladılar. Leo parlak yeşil kalemlerle bir kartona büyük bir deniz çayırı çayırı çizdi.

Çalışırken Leo üzücü bir bilgi okudu. Deniz çayırı çayırları birçok yerde küçülüyordu. Kirlilik, dikkatsiz tekne çapaları ve ısınan su, su altı bahçelerine zarar veriyordu. "Deniz çayırları yok olursa dugongların yiyeceği kalmaz," dedi Leo, kahverengi gözleri endişeyle açılmıştı. Mira kaşlarını çattı. "Bunu herkese anlatmalıyız!" Sunumlarını bir eylem çağrısına dönüştürmeye karar verdiler.

Sunum günü Leo sınıfın önünde durdu. Sarı tişörtü parlaktı ve kırmızı spor ayakkabıları heyecanla yere vuruyordu. Deniz çayırları arasında yüzen bir dugongun resmini kaldırdı. "Bu bir dugong," dedi. "Bütün gün deniz çayırı yer. Deniz çayırı okyanus için kocaman bir salata barı gibidir!" Sınıf kıkırdadı. Mira, deniz çayırlarının yavru balıklara nasıl barınak sağladığını gösteren başka bir resim kaldırdı.

Leo deniz ayırılarının okyanusu saėlıklı tuttuėunu anlattı. Kkleri kumu yerinde tutuyor, yaprakları oksijen rettiyordu. "Dugonglar onu yiyerek deniz ayırıklarına yardım eder," dedi. "Otladıklarında ayırı gen ve gl tutarlar." Bay Lee gzlkleri parlayarak baėını salladı. "Bu harika bir dng," dedi. ėrenciler merakla ve ilgiyle ne eėildiler.

Mira sınıfa sordu: "Bir dugongun bir günde koca bir küvet dolusu deniz çayırı yiyebildiğini biliyor muydunuz?" Öğrenciler şaşkınlıkla soluk aldı. "Bu çok fazla salata!" diye bağırdı biri. Leo gülümsedi. "Ama deniz çayırları küçülürse dugonglar aç kalır. Deniz çayırı çayırlarını korumalıyız." Deniz çayırlarının yok olduğu yerel kıyı bölgelerinin haritasını gösterdi.

Sınıf sessizleştii. Sonra Ava adında bir kız elini kaldırdı. "Yardım etmek için ne yapabiliriz?" diye sordu. Leo'nun gülümsemesi geri döndü. "Plajlarımızı temiz tutabiliriz, böylece çöpler okyanusa sürüklenmez. Ailelerimize teknelerini deniz çayırlarının üzerine demirlememelerini söyleyebiliriz. Ve yetişkinlerle birlikte güvenli yerlere deniz çayırı dikebiliriz." Mira ekledi: "Küçük eylemler bile büyük fark yaratır!"

Bay Lee, Leo ve Mira'yı övdü. "Bize önemli bir şey öğrettiniz," dedi. "Koruma, önemsemekle başlar ve siz bize bunu gösterdiniz." Öğrenciler alkışladı. Leo gurur duydu ama işin daha yeni başladığını biliyordu. Mira'ya baktı ve kararlı bir gülümseme paylaştılar. "Söz verelim," dedi Mira. "Deniz çayırlarını ve dugongları koruyacağız!"

Ertesi hafta sınıf bir Deniz Çayırı Kulübü kurdu. Dugonglar ve deniz çayırılarıyla posterler çizip koridora astılar. Aileleriyle bir plaj temizliği düzenlediler. Leo eldivenleri ve torbaları taşımak için deniz çayırı bez çantasını getirdi. Mira topladıkları tüm çöplerin listesini yaptı. "Şunlara bakın!" dedi, dolaşmış bir olta ipini kaldırarak. "Fark yaratıyoruz."

Güneşli bir cumartesi sınıf, bir deniz bilimciyle deniz çayırı çayırını ziyaret etti. Sağlıklı deniz çayırlarını nasıl tanıyacaklarını ve sorunları nasıl fark edeceklerini öğrendiler. Leo uzakta yüzen bir dugong gördü! Gri-kahverengi gövdesi suda zarifçe hareket ediyordu. "Otlanıyor!" diye fısıldadı. Dugong, küçük koyu gözleri sakin ve huzurlu bir şekilde deniz çayırlarını kemiriyordu. Çocuklar hayranlıkla izlediler.

Bilimci onlara deniz çayırı çayırlarının balıklar için kreş, yengeçler ve denizatları için yuva olduğunu söyledi. "Deniz çayırlarını koruduğumuzda tüm okyanusu koruruz," dedi. Leo her şeyin nasıl birbirine bağlı olduğunu düşündü. Dugongun, balıkların ve deniz çayırlarının hep birlikte uyum içinde yaşadığını hayal etti. Sözlerinin her zamankinden daha önemli olduğunu biliyordu.

Okula döndüklerinde Leo ve Mira bu kez tüm okula sunum yaptılar. Sunumları neşeli ve umut doluydu. Plaj temizliğinden ve gördükleri dugongdan fotoğraflar gösterdiler. "Hepimiz yardım edebiliriz," dedi Leo. "Çöp toplayın, deniz çayırlarına saygı gösterin ve bildiklerinizi paylaşın." Öğrenciler tezahürat yaptı. Bay Lee gururla gülümsedi. Deniz Çayırı Kulübü büyüdü.

Yılın sonunda Leo ve Mira plajda yürüdüler. Güneş sıcaktı ve okyanus parlıyordu. "Sence dugonglar mutlu mu?" diye sordu Mira. Leo başını salladı. "Bence öyle. Yiyeceklerini güvende tutmaya yardım ediyoruz." Deniz çayırı bez çantasına baktı ve gülümsedi. "Küçük eylemler okyanusu ve orada otlayan hayvanları mutlu ve güvende tutabilir." Mira kolunu onunkine doladı.

Leo, büyük bir merakı olan bir çocuğun bile fark yaratabileceğini öğrendi. Dugongları ve deniz çayırlarını incelemeye devam etti ve öğrendiklerini paylaşmayı hiç bırakmadı. Arkadaşları deniz çayırlarını korumaya söz verdi ve birlikte okyanusun daha sağlıklı hale gelişini izlediler. Dugonglar nazik deniz çayırlarında otlamaya devam etti; bu, küçük eylemlerinin önemli olduğunu bir işaretiydi. Ve Leo, her küçük özenin okyanusun gelişmesine yardım ettiğini biliyordu.